

Sygn. akt III KK 173/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **M. K.**

uniewinnionej od popełnienia czynów z art. 217§1 k.k. i z art. 212§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 21 lipca 2020r.

kasacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

wniesionej na niekorzyść oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 23 października 2019r. w sprawie V Ka

(...) zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 8 maja 2019r., sygn. akt II

K (...)

1/ uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L. w postępowaniu odwoławczym,

2/ zarządza zwrot opłaty od kasacji w kwocie 450 zł wniesionej przez oskarżyciela prywatnego.

UZASADNIENIE

M. K. została oskarżona przez oskarżyciela prywatnego P. T. o to, że:

1. w dniu 5 czerwca 2018 roku w L. na terenie sklepu K. przy ulicy L. około godz. 20.00 naruszyła nietykalność cielesną oskarżyciela prywatnego w ten sposób, że przechodząc uderzyła go swoim ramieniem, a następnie po odwróceniu się w jego kierunku zaczęła używać wulgarnych i obraźliwych słów w postaci śmierdział, a następnie zaczęła odgryzać się wezwaniem Policji,

tj. o czyn z art. 217§1 k.k.;

2. w dniu 6 czerwca 2018 roku w L. na terenie sklepu K. przy ulicy L. pomówiła oskarżyciela prywatnego publicznie o pobicie, do którego miało dojść w dniu 5 czerwca 2018 roku w godzinach wieczornych

tj. o czyn z art. 212 k.k.

Wyrokiem z dnia 8 maja 2019r. w sprawie II K (...) Sąd Rejonowy w L. uznał oskarżoną za winną obu zarzuconych jej czynów, przy czym pierwszy z nich zakwalifikował z art. 217§1 k.k. i wymierzył za niego grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda, a za drugi z nich karę 300 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. Obie kary jednostkowe objęte został karą łączną grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 10 zł każda. Ponadto orzeczono nawiązkę na cel społeczny w kwocie 3000 zł.

Orzeczenie to zaskarżone zostało apelacją obrońcy oskarżonej, w której zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych oraz obrazę prawa procesowego i ewentualnie obrazę prawa materialnego poprzez nie przyjęcie, że M. K. pozostawała w błędzie z art. 29 k.k. oraz rażącą niewspółmierność kary.

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 23 października 2019r. w sprawie V Ka (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżoną od stawianych jej zarzutów

Kasację od tego orzeczenia wywiódł pełnomocnik oskarżyciela prywatnego i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 w zw. z art. 433 k.p.k. oraz art. 410 w zw. z art. 457§3 k.p.k. polegającego na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej przez dowolną i wybiórczą ocenę dowodów, zwłaszcza błędną ocenę materiału wideo z monitoringu z pominięciem istotnych okoliczności mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie, co w konsekwencji doprowadziło do zmiany wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 8 maja 2019 r. (II K (...)) poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019r. (zmienionym przez art. 1 pkt 93 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz. 1694).

Należało w pełni podzielić zarzut podniesiony w kasacji, w którym wskazano, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącą obrazą prawa procesowego w zakresie zastosowania art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k.

Zgodzić należy się ze skarżącym w tym, że wobec braku innych obiektywnych dowodów w sprawie, najistotniejszy materiał dowodowy dla oceny przedmiotowego zdarzenia znajduje się na płycie zawierającej zapis monitoringu sklepowego z dnia 5 czerwca 2018r.

Dokonana przez Sąd Odwoławczy analiza tego zapisu jednak drastycznie odbiega zarówno od dokonanych w tym zakresie ustaleń przez Sąd Rejonowy, ale wprost od tego, co widoczne jest na przedmiotowym materiale video. Nie sposób w tej sytuacji podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, że to M. K. *„schodzi z drogi oskarżycielowi prywatnemu”*, że *„chowa przy tym rękę”* oraz że to oskarżyciel prywatny *„ewidentnie dążył do kontaktu fizycznego”* z oskarżoną. Ustalenia w tym zakresie Sądu Okręgowego rażą dowolnością.

Również w zakresie drugiego z zarzuconych czynów nie sposób zgodzić się z Sądem Odwoławczym w tym, że działania oskarżonej miały na celu wyłącznie zwrócenie pracodawcy oskarżyciela uwagi na niewłaściwe zachowanie jego pracownika. Dobitnie świadczy o tym reakcja oskarżonej na informację ze strony owego pracodawcy o zwolnieniu oskarżyciela z pracy oraz dążenie do uzyskanie zadośćuczynienia i to zarówno poprzez osobiste rozmowy, jak i pisemne wystąpienie z roszczeniem. Również w tym zakresie Sąd Odwoławczy ograniczył się do arbitralnych stwierdzeń, całkowicie ignorując stanowisko Sądu Rejonowego co do tych kwestii i nie wykazując na czym polegała ich wadliwość. Tymczasem ze stenogramu, na który powołał się też Sąd Okręgowy jednoznacznie wynika, że oskarżona na pytanie menagera sklepu jakie są jej oczekiwania odpowiada *„zwolnienie z pracy, dobrze”*, a następnie dodaje *„jakaś rekompensata”*, *„na przykład dwa tysiące złotych”* (k. 23). Powyższe stoi w jaskrawej sprzeczności z ustaleniem, że celem działania oskarżonej było jedynie zwrócenie uwagi na zachowanie oskarżyciela. W tym zatem również zakresie ocena dokonana przez ten Sąd jest dowolna, a więc naruszająca dyspozycję art. 7 k.p.k. i nie odwołuje się do całości zgromadzonego materiału dowodowego - art. 410 k.p.k.

W odniesieniu zatem do obu opisanych czynów zarzuty podniesione w skardze kasacyjnej są oczywiście zasadne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Odwoławczy winien raz jeszcze, tym razem rzetelnie przeanalizować zarzuty postawione w apelacji i skonfrontować je z zebrany w sprawie materiałem dowodowym – przede wszystkim zapisem video zdarzenia – oraz zestawić swoje wnioski z ustaleniami i ich uzasadnieniem dokonany przez Sąd I instancji.

Wobec uwzględnienia kasacji zarządzono zwrot opłaty wniesionej przez skarżącego.